

**LENKIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
IR
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

SUTARTIS

**DĖL PAJAMŲ IR KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO
IR FISKALINIŲ PAŽEIDIMŲ IŠVENGIMO**

Lenkijos Respublikos Vyriausybė ir Lietuvos Respublikos Vyriausybė,

siekdamos sudaryti Sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo
ir fiskalinių pažeidimų išvengimo,

susitarė:

1 straipsnis**ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS**

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Šalių rezidentai.

2 straipsnis**MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS**

1. Sutartis taikoma pajamų ir kapitalo mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Šalis arba jos administraciniai-teritoriniai padaliniai, arba vietos valdžia, nepriklausomai nuo to, koku būdu jie imami.

2. Pajamų ir kapitalo mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų, viso kapitalo arba nuo pajamų ar kapitalo dalies, įskaitant mokesčius nuo pajamų, gaunamų iš kilnojamojo ar nekilnojamojo turto perdavimo, taip pat mokesčius, imamus nuo kapitalo vertės padidėjimo.

3. Dabar egzistuojantys mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis, visų pirma:

a) Lenkijoje:

- (i) fizinių asmenų pajamų mokestis (podatek dochodowy od osob fizycznych),
- (ii) juridinių asmenų pajamų mokestis (podatek dochodowy od osob prawnych)

(toliau vadinami "Lenkijos mokesčiu");

b) Lietuvoje:

- (i) juridinių asmenų pelno mokestis,
- (ii) fizinių asmenų pajamų mokestis,
- (iii) palūkanos už valstybinio kapitalo naudojimą

(toliau vadinami "Lietuvos mokesčiu").

4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems identiškais arba iš esmės panašioms mokesčiams, pradėtiems imti po Sutarties pasirašymo dienos ir imamiems kartu su esančiais mokesčiais arba vietoje jų. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys praneša vieni kitiems apie bet kokius žymius pakeitimus, padarytus atitinkamuose jų mokesčių įstatymuose.

3 straipsnis

BENDROS DEFINICIJOS

1. Šioje Sutartyje, jeigu iš konteksto negalima suprasti kitaip:

- a) sąvoka "Lenkija", ją vartojant geografinė prasme, reiškia Lenkijos Respublikos teritoriją, įskaitant bet kokią sritį, esančią už jos teritorinių vandenių, kurioje pagal Lenkijos įstatymus ir tarptautinę teisę Lenkija gali naudotis savo suvereniomis teisėmis į jūros dugną, jos nuogulus ir jų gamtinius išteklius;
- b) sąvoka "Lietuva" reiškia Lietuvos Respubliką, o ją vartojant geografinė prasme - Lietuvos Respublikos teritoriją ir Lietuvos Respublikos kontinentinį šelfą, kuriame Lietuva pagal savo įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis į jūros dugną, jos nuogulus ir jų gamtinius išteklius;
- c) sąvokos "Susitariančioji Šalis" ir "kita Susitariančioji Šalis" reiškia Lenkiją arba Lietuvą, kaip to reikalauja kontekstas;
- d) sąvoka "piliėtis" reiškia bet kokį individą, turintį Susitariančiosios Šalies pilietybę ir bet kokį juridinį asmenį, bendriją arba asociaciją, tokį savo statusą įgijusius pagal Susitariančiojoje Šalyje veikiančius įstatymus;

- e) sąvoka "asmuo" apima individą, bendrovę arba bet kokią kitą asmenų organizaciją;
- f) sąvoka "bendrovė" reiškia bet kokią korporacinę organizaciją arba bet kokią kitą struktūrinį vienetą, kuris mokesčių atžvilgiu laikomas korporacine organizacija;
- g) sąvokos "Susitariančiosios Šalies įmonė" ir "kitos Susitariančiosios Šalies įmonė" atitinkamai reiškia įmonę, priklausančią Susitariančiosios Šalies rezidentui, ir įmonę, priklausančią kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui;
- h) sąvoka "tarptautiniai pervežimai" reiškia bet kokius pervežimus laivu, oro arba autokelių transportu, kuriuos vykdo Susitariančiosios Šalies įmonė, išskyrus atvejus, kai laivas, oro ar autokelių transporto priemonė kursuoja tikrai tarp kitos Susitariančiosios Šalies vietovių;
- i) sąvoka "kompetentingas asmuo" reiškia:
 - (i) Lenkijos atveju - finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą,
 - (ii) Lietuvos atveju - finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą.

2. Susitariančiajai Šaliai taikant Sutartį, bet kokia joje neapibrėžta sąvoka, jeigu iš konteksto negalima suprasti kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Šalies mokesčių, kuriems taikoma Sutartis, įstatymus.

4 straipsnis

REZIDENTAS

1. Šioje sutartyje sąvoka "Susitariančiosios Šalies rezidentas" reiškia bet kokį asmenį, kuris pagal tos Šalies įstatymus apmokestinamas joje jo nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, registracijos (inkorporacijos) vietos arba bet kokio kito panašaus požymio pagrindu. Sąvoka taip pat apima pačią tos valstybės Vyriausybę, jos administracinius-teritorinius padalinius ir vietos valdžią bei bet kokią agentūrą arba struktūrinį vienetą, kurio nuosavybės teisė visiškai priklauso tokiai Šaliai, administraciniam-teritoriniam padaliniui ar vietos valdžiai ir kuris įsteigtas remiantis tos Šalies įstatymais. Bet ši sąvoka neapima kokio nors asmens, kuris toje Šalyje apmokestinamas tik todėl, kad toje Šalyje turi pajamų šaltinį arba kapitalo.

2. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas individas yra abiejų Susitariančiųjų Šalių rezidentas, tada jo statusas apibrėžiamas taip:

- a) jis laikomas rezidentu tos Šalies, kurioje turi pastovią gyvenamąją vietą; jeigu jis turi pastovią gyvenamąją vietą abiejose Šalyse, tai laikomas rezidentu tos Šalies, su kuria turi glaudesnius asmeninius ir ekonominius ryšius (gyvybinių interesų centras);
- b) jeigu negalima nustatyti Šalies, kurioje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jeigu jis nei vienoje iš Šalių neturi pastovios gyvenamosios vietos, tai laikomas rezidentu tos Šalies, kurioje jis paprastai gyvena;
- c) jeigu jis paprastai gyvena abiejose Šalyse arba negyvena nei vienoje iš jų, tai laikomas rezidentu tos Šalies, kurios pilietybę turi;
- d) jeigu rezidento statusas negali būti apibrėžtas remiantis a)-c) punktais, tai Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys išsprendžia šį klausimą abipusiu susitarimu.

3. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas asmuo, bet ne individas, yra abiejų Susitariančiųjų Šalių rezidentas, tai jis laikomas rezidentu tos Susitariančiosios Šalies, pagal kurios įstatymus jis tokį savo statusą įgyja.

5 straipsnis

NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šioje Sutartyje sąvoka "nuolatinė buveinė" reiškia pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, per kurią įmonė visiškai arba iš dalies užsiima komercine-ūkine veikla.
2. Sąvoka "nuolatinė buveinė" visų pirma apima:
 - a) vadovybės buvimo vietą,
 - b) filialą,
 - c) įstaigą,
 - d) gamyklą,
 - e) dirbtuvę ir
 - f) kasyklą, naftos ar dujų telkinį, akmens skaldyklą ar bet kokią kitą gamtinių išteklių gavybos vietą.
3. Statybos aikštelė, statybos, surinkimo ar montavimo objektas arba su jais susijusi priežiūros ar konsultacinė veikla tik tada yra nuolatinė buveinė, jeigu tokia aikštelė, objektas ar veikla egzistuoja ilgiau negu devynis mėnesius.
4. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad sąvoka "nuolatinė buveinė" neapima:
 - a) įrangos naudojimo tikslai įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms saugoti, eksponuoti ar pristatyti,
 - b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tikslai saugoti, eksponuoti ar pristatyti, laikymo,
 - c) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tikslai apdoroti kitoje įmonėje, laikymo,

- d) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai įmonei skirtiems gaminiams ar prekėms įsigyti arba informacijai rinkti, laikymo,
- e) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai bet kokiai kitai pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio įmonės veiklai vykdyti, laikymo,
- f) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai bet kokiam a)-e) punktuose išvardintos veiklos deriniui, laikymo, su sąlyga, kad visa pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, kurią sąlygoja toks derinys, yra pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio.

5. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas, jeigu asmuo - bet ne toks, kuris turi nepriklausomo atstovo statusą ir kuriam taikomas 6 paragrafas - dirba įmonės vardu ir turi įgaliojimą Susitariančiojoje Šalyje įmonės vardu sudaryti sutartis ir tuo įgaliojimu nuolatos naudojasi, tai ta įmonė, laikoma turinčia toje Šalyje nuolatinę buveinę bet kokiai veiklai, kurią tas asmuo atlieka šiai įmonei, išskyrus atvejus, kai tokio asmens veikla apsiriboja 4 paragrafe nurodyta veikla, kuri gali būti net atliekama per pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, bet dėl to ši pastovi komercinės-ūkinės veiklos vieta, remiantis to paragrafo nuostatomis, netampa nuolatinė buveinė.

6. Įmonė laikoma neturinčia Susitariančiojoje Šalyje nuolatinės buveinės, kai ji šioje Šalyje tik užsiima komercine-ūkine veikla per brokerį, vyriausiąjį įgaliotinį arba bet kokį kitą nepriklausomo atstovo statusą turintį asmenį, jeigu tokie asmenys veikia savo įprastinės komercinės-ūkinės veiklos ribose. Tačiau jeigu tokio atstovo visa arba beveik visa veikla atliekama tos įmonės vardu, jis šiame paragrafe nelaikomas nepriklausomo atstovo statusą turinčiu asmeniu.

7. Tas faktas, kad bendrovė, Susitariančiosios Šalies rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama bendrovės, kuri yra kitos Susitariančiosios Šalies rezidentė arba kuri užsiima toje kitoje Šalyje komercine-ūkine veikla (per nuolatinę buveinę ar koku kitu būdu), savaime dar nereiškia, kad viena iš šių bendrovių yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis

PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Šalyje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Šalyje.
2. Sąvoka "nekilnojamasis turtas" vartojama ta prasme, kurią ji turi pagal tos Susitariančiosios Šalies, kurioje šis turtas yra, įstatymus. Bet koku atveju sąvoka apima turta, papildanti nekilnojamąjį turta, pirmiausia pastatus, gyvulius ir įrenginius, naudojamus žemės ir miškų ūkyje, teises, numatytas bendrojo žemės nuosavybės įstatymo nuostatose, pirmiausia bet kokią opcioną ar panašias teises, nekilnojamojo turto uzufuktą bei teises į kintamus ar pastovius mokėjimus, kaip kompensaciją už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtinių išteklių naudojimą arba už teisę juos naudoti; jūrų ir upių laivai, oro ir autokelių transporto priemonės nekilnojamuoju turtu nelaikomi.
3. 1 paragrafo nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet koku kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turta, taip pat pajamoms iš nekilnojamojo turto perleidimo.
4. Kai bendrovės akcijų nuosavybė arba kitos korporacinės teisės suteikia teisę tokių akcijų arba korporacinių teisių savininkui naudotis bendrovės turimu nekilnojamuoju turtu, tai pajamos, gaunamos tiesiogiai naudojant, nuomojant ar koku kitu būdu naudojant tokią teisę, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Šalyje, kurios nekilnojamasis turtas yra.
5. 1 ir 3 paragrafų nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo teikiant individualias paslaugas.

7 straipsnis

KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Susitariančiosios Šalies įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Šalyje, išskyrus atvejus, kai įmonė užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jeigu įmonė užsiima komercine-ūkine veikla aukščiau minėtu būdu, tai įmonės pelnas kitoje Susitariančiojoje Šalyje gali būti apmokestinamas, tačiau tik ta jo dalis, kuri priskiriama:

- a) tai nuolatinei buveinei arba
- b) pardavimui toje kitoje Šalyje tapačių ar panašių gaminių arba prekių, kaip ir tie, kurie parduodami per tą nuolatinę buveinę, arba
- c) kitai komercinei-ūkinei veiklai, kuria užsiimama toje kitoje Šalyje, tokiai pačiai ar panašiai į tą, kuri vykdoma per tą nuolatinę buveinę.

2. Atsižvelgiant į 3 paragrafo nuostatas, jeigu Susitariančiosios Šalies įmonė užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę, tai kiekvienoje Susitariančiojoje Šalyje tai nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas, kurį ji galėtų gauti, jeigu būtų atskira ir savarankiška įmonė, vykdanči tokia pačią ar panašią veiklą tokiomis pačiomis arba panašiomis sąlygomis ir veikianti visiškai nepriklausomai nuo tos įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atimti išlaidas, padarytas šios nuolatinės buveinės, įskaitant vadovavimo ir bendras valdymo išlaidas, neatsižvelgiant į tai, ar jos buvo padarytos toje Šalyje, kur yra nuolatinė buveinė, ar kitur. Išlaidos, kurias Susitariančioji Šalis leidžia atimti, apima tik tas išlaidas, kurios atimamos remiantis tos Šalies vidaus įstatymais.

4. Jeigu Susitariančiojoje Šalyje įprasta nustatyti nuolatinei buveinei priskiriamą pelną proporcingai dalinant bendrą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinių, tai 2 paragrafo reikalavimai nedraudžia tokiai Susitariančiajai Šaliai apmokestinamąjį pelną nustatyti šiuo įprastu proporcingo padalinimo metodu; tačiau proporcingo padalinimo metodas turi būti toks, kad jo rezultatas atitiktų šio straipsnio principus.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jeigu ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius arba prekes.

6. Taikant ankstesnius paragrafus, nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu būdu, nebent atsirastų sviri ir pakankama priežastis daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamų rūšis, kurios aptariamose atskirai kituose šios Sutarties straipsniuose, tai tų straipsnių nuostatomis šio straipsnio nuostatos netaikomos.

8 straipsnis

TARPTAUTINIS TRANSPORTAS

1. Susitariančiosios Šalies įmonės pelnas, gaunamas naudojant laivus, oro arba autokelių transporto priemones tarptautiniuose pervežimuose, apmokestinamas tik toje Šalyje.

2. Susitariančiosios Šalies įmonės pelnas, gaunamas naudojant upių laivus pervežimuose vidaus vandenų keliais, apmokestinamas tik toje Šalyje.

3. 1 paragrafo nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant pule, bendroje įmonėje ar tarptautinėse agentūroje.

9 straipsnis

ASOCIJUOTOS ĮMONĖS

1. Tuo atveju,
 - a) kai Susitariančiosios Šalies įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Šalies įmonės valdyme, kontrolėje arba kapitale arba
 - b) kai tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja Susitariančiosios Šalies įmonės ir kitos Susitariančiosios Šalies įmonės valdyme, kontrolėje arba kapitale

ir kai kiekvienu tokiu atveju tarp tų dviejų įmonių jų komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sukuriama arba nusistovi kitokios sąlygos negu būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris dėl tokių sąlygų būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl nusistovėjusių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaitomas į tokios įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Jeigu Susitariančioji Šalis įskaito į tos Šalies įmonės pelną - ir atitinkamai apmokestina - pelną, kuris buvo apmokestintas kitoje Susitariančiojoje Šalyje, kaip tos kitos Šalies įmonės pelnas, ir taip įskaitytą pelną pirma paminėta Šalis laiko pelnu, kuris būtų priskirtas pirma paminėtos Šalies įmonei, jeigu tarp tų dviejų įmonių būtų sukurtos tokios sąlygos kaip tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita Šalis atitinkamai koreguoja ten mokamo pelno mokesčio sumą. Nustatant tokią pataisą reikia atsižvelgti į kitas šios Sutarties nuostatas, o Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys, reikalui esant, šiuo klausimu vieni su kitais konsultuojasi.

10 straipsnis

DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos bendrovė, Susitariančiosios Šalies rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Šalyje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Šalyje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, ir pagal tos Šalies įstatymus, bet jeigu gavėjas yra tikrasis dividendų savininkas, toks mokestis negali viršyti:

- a) 5 procentų bendros dividendų sumos, jeigu tikrasis savininkas yra bendrovė (bet ne bendrija), kuriai tiesiogiai priklauso ne mažiau kaip 25 procentai dividendus mokančios bendrovės kapitalo,
- b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu gali nustatyti šių apribojimų taikymo būdą.

Šis paragrafas nekeičia bendrovės pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimo.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka "dividendai" reiškia pajamas iš akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai reikalavimai, taip pat pajamas iš kitų korporacinių teisių, kurios apmokestinamos taip pat, kaip ir pajamos iš akcijų pagal mokesčių įstatymus tos Šalies, kurios rezidentė yra pelną skirstančioji bendrovė.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu tikrasis dividendų savininkas, Susitariančiosios Šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Šalyje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia toje kitoje Šalyje individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o investicijos, už kurias mokami dividendai, yra faktiškai susijusios su tokia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete. Tokiu atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Jeigu bendrovė, Susitariančiosios Šalies rezidentė, gauna pelną arba pajamas iš kitos Susitariančiosios Šalies, ta kita Šalis gali visiškai neapmokestinti bendrovės mokamų dividendų, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai mokami tos kitos Šalies rezidentui arba kai investicijos, už kurias mokami dividendai, faktiškai susijusios su toje kitoje Šalyje esančia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete, taip pat gali iš bendrovės nepaskirstyto pelno neimti bendrovės nepaskirstyto pelno mokesčio, net jeigu mokami dividendai ar nepaskirstytas pelnas, visas arba jo dalis, susideda iš pelno ar pajamų, gaunamų toje kitoje Šalyje.

11 straipsnis

PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidarancios Susitariančiojoje Šalyje ir mokamos kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Šalyje.
2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Šalyje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Šalies įstatymus, bet jeigu gavėjas yra tikrasis palūkanų savininkas, toks mokestis negali viršyti 10 procentų bendros palūkanų sumos. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu gali nustatyti šio apribojimo taikymo būdą.
3. Neatsižvelgiant į 2 paragrafo nuostatas, Susitariančiojoje Šalyje susidarancios palūkanos, kurias gauna ir kurių tikrasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Šalies Vyriausybė, įskaitant administracinius-teritorinius padalinius ir vietos valdžią, Centrinį banką ar bet kokią kitą finansinę instituciją, kurios nuosavybės teisė visiškai priklauso tokiai Vyriausybei, arba palūkanos, gaunamos už tos Vyriausybės laiduotą paskolą, atleidžiamos nuo mokesčio pirma paminėtoje Šalyje.

4. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka "palūkanos" reiškia pajamas iš visų rūšių skolinių reikalavimų, nepriklausomai nuo to, ar jie užtikrinti įkeitimu ar ne, o visų pirma pajamas iš valstybės vertybinių popierių ir pajamas iš obligacijų arba skolinių įsipareigojimų, įskaitant priemokas ir laimėjimus, gaunamus už tuos vertybinius popierius, obligacijas arba skolinius įsipareigojimus. Baudos už pavėluotus mokėjimus šiame straipsnyje palūkanomis nelaikomos.

5. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu tikrasis palūkanų savininkas, Susitariančiosios Šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkinė veikla kitoje Susitariančiojoje Šalyje, kurioje susidaro palūkanos, per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia toje kitoje Šalyje individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o skolinis reikalavimas, kurio pagrindu mokamos palūkanos, yra faktiškai susijęs su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė veiklaviete. Tokiu atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Laikoma, kad palūkanos susidaro Susitariančiojoje Šalyje, kai jų mokėtojas yra pati ta Šalis, administracinis-teritorinis padalinys, vietos valdžia arba tos Šalies rezidentas. Tačiau jeigu palūkanas mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Šalies rezidentas, turi Susitariančiojoje Šalyje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tas palūkanas moka ta nuolatinė buveinė arba nuolatinė veiklavietė, tada tokios palūkanos laikomos susidarantiomis toje Šalyje, kurioje nuolatinė buveinė arba nuolatinė veiklavietė yra.

7. Jeigu tarp mokėtojo ir tikrojo palūkanų savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to palūkanų suma, mokama pagal skolinį reikalavimą, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir tikrojo palūkanų savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Šalies įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis

ATLYGINIMAI UŽ NUOSAVYBĖS TEISIŲ PERLEIDIMĄ

1. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, susidarantys Susitariančiojoje Šalyje ir mokami kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Šalyje.
2. Tačiau šio straipsnio 1 paragrafe minimi atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Šalyje, kurioje jie susidaro, ir pagal tos Šalies įstatymus, bet jeigu gavėjas yra tikrasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, toks mokestis negali viršyti 10 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu gali nustatyti šio apribojimo taikymo būdą.
3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka "atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą" reiškia bet kokios rūšies mokėjimus, gaunamus kaip kompensaciją už naudojimąsi ar už teisę naudotis bet kokiomis autorinėmis teisėmis literatūros, meno ar mokslo darbų srityje, įskaitant kino filmus bei filmus ar įrašus radijui ar televizijai, bet kokį patentą, prekybos ženklą, dizainą ar modelį, planą, slaptą formulę ar metodą, arba už naudojimąsi ar už teisę naudotis gamybiniais, prekybiniais ar moksliniais įrenginiais arba už informaciją apie gamybines, prekybines ar mokslines patirtis.
4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu tikrasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, Susitariančiosios Šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Šalyje, kurioje susidaro atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia toje kitoje Šalyje individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisės arba nuosavybė, už kurias mokami atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, yra faktiškai susijusios su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė veiklaviete. Tokiu atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Laikoma, kad atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą susidaro Susitariančiojoje Šalyje, kai jų mokėtojas yra pati ta Šalis, administracinis-teritorinis padalinys, vietos valdžia arba tos Šalies rezidentas. Tačiau jeigu atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Šalies rezidentas, turi Susitariančiojoje Šalyje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių susidarė atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, ir tokius atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą moka tokia nuolatinė buveinė arba nuolatinė veiklavietė, tada tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidarantčiais toje Šalyje, kurioje nuolatinė buveinė arba nuolatinė veiklavietė yra.

6. Jeigu tarp mokėtojo ir tikrojo atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą suma, mokama už naudojimąsi, teisę naudotis arba informaciją, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir tikrojo atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Šalies įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties sąlygas.

13 straipsnis

KAPITALO APYVARTOS PAJAMOS

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna iš nekilnojamojo turto, apibrėžto 6 straipsnyje ir esančio kitoje Susitariančiojoje Šalyje, perleidimo arba iš bendrovės, kurios aktyvų didžioji dalis susideda iš tokio turto, akcijų perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Šalyje.

2. Pajamos iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Šalies įmonės kitoje Susitariančiojoje Šalyje turimos nuolatinės buveinės komercinėje-ūkinėje veikloje naudojamo turto dalis, perleidimo arba pajamos iš kilnojamojo turto, kuris priklauso Susitariančiosios Šalies rezidento kitoje Susitariančiojoje Šalyje turimai nuolatinei veiklavietei, naudojamai individualioms paslaugoms teikti, įskaitant pajamas iš tokios nuolatinės buveinės (atskirai arba kartu su visa įmone) ar iš tokios nuolatinės veiklavietės perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Šalyje.

3. Pajamos, kurias gauna Susitariančiosios Šalies įmonė iš tarptautiniuose pervežimuose naudojamų jūrų laivų, oro ar autokelių transporto priemonių, iš upių laivų, naudojamų pervežimuose vidaus vandenių keliais, arba iš su tokių jūrų laivų, oro ar autokelių transporto priemonių arba upių laivų naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Šalyje.

4. Pajamos, gaunamos iš bet kokio kito turto, neapibrėžto 1, 2 ir 3 paragrafuose, perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Šalyje, kurios rezidentas yra turta perleidęs asmuo.

14 straipsnis

INDIVIDUALIOS PASLAUGOS

1. Pajamos, kurias individas, Susitariančiosios Šalies rezidentas, gauna už profesines paslaugas arba kitą individualią veiklą, apmokestinamos tik toje Šalyje, išskyrus atvejus, kai jis savo dispozicijoje turi jo veiklai reikalingą nuolatinę veiklavietę kitoje Susitariančiojoje Šalyje. Jeigu jis turi tokią nuolatinę veiklavietę, tai jo pajamos gali būti apmokestinamos kitoje Susitariančiojoje Šalyje, tačiau tik ta jų dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei veiklavietei. Šiuo tikslu Susitariančiosios Šalies rezidentas, kuris kitoje Susitariančiojoje Šalyje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tais pačiais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas, laikomas savo dispozicijoje turinčiu nuolatinę veiklavietę toje kitoje Šalyje, o pajamos, gaunamos iš aukščiau nurodytos jo veiklos toje kitoje Šalyje, priskiriamos tai nuolatinei veiklavietei.

2. Sąvoka "profesinės paslaugos" apima visų pirma individualią mokslinę, literatūrinę, meno, auklėjamąją arba dėstyimo veiklą, taip pat individualią gydytojų, advokatų, inžinierių, architektų, stomatologų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

SAMDOMASIS DARBAS

1. Remiantis 16, 18, 19 ir 21 straipsnių nuostatomis, algos, darbo užmokestis ir kitokie panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna už darbą, apmokestinami tik toje Šalyje, išskyrus atvejus, kai darbas atliekamas kitoje Susitariančiojoje Šalyje. Jeigu darbas atliekamas kitoje Šalyje, tai už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Šalyje.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna už darbą, atliekamą kitoje Susitariančiojoje Šalyje, apmokestinamas tik pirma paminėtoje Šalyje, jeigu:

- a) gavėjas toje kitoje Šalyje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tais pačiais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas ir
- b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra tos kitos Šalies rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu ir
- c) atlyginimą moka ne nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė, kurią darbdavys turi toje kitoje Šalyje.

3. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, atlyginimas už darbą Susitariančiosios Šalies rezidento tarptautiniuose pervežimuose naudojamame jūrų laive, oro ar autokelių transporto priemonėje arba upių laive, kurį jis naudoja pervežimuose vidaus vandenų keliais, gali būti apmokestinamas toje Šalyje.

16 straipsnis**DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI**

Direktorių atlyginimai ir kiti panašūs mokėjimai, kuriuos Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna kaip bendrovės, kitos Susitariančiosios Šalies rezidentės, direktorių valdybos ar kokio nors kito panašaus jos organo narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Susitariančiojoje Šalyje.

17 straipsnis**MENININKAI IR SPORTININKAI**

1. Neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna kaip atlikėjas, t.y. teatro, kino, radijo ar televizijos artistas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už savo individualią veiklą kitoje Susitariančiojoje Šalyje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Šalyje.
2. Jeigu pajamos iš individualios atlikėjo ar sportininko veiklos, kurias jis gauna kaip atlikėjas ar sportininkas, atitenka ne pačiam atlikėjui ar sportininkui, bet kitam asmeniui, tai šios pajamos, neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Šalyje, kurioje atlikėjas ar sportininkas atlieka savo veiklą.
3. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už sportininko ar atlikėjo veiklą Susitariančiojoje Šalyje, jeigu jo vizitas į tą Šalį visiškai arba didžioji jo dalis finansuojama iš kitos Susitariančiosios Šalies arba administracinio-teritorinio padalinio, arba vietos valdžios visuomeninių fondų. Tokiu atveju pajamos apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Šalyje, kurios rezidentas yra atlikėjas ar sportininkas.

18 straipsnis

PENSIJOS

1. Remiantis 19 straipsnio 2 paragrafo nuostatomis, Susitariančiosios Šalies rezidentui už praecityje dirbtą darbą mokamos pensijos bei kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik toje Šalyje, kurios rezidentas yra pensijos gavėjas.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas ir į 19 straipsnio 2 paragrafo nuostatas, mokamos pensijos ir kitos pašalpos, mokamos periodiškai ar kaip vienkartinės kompensacijos, kurias užtikrina Susitariančiosios Šalies socialinės apsaugos įstatymai ar kokia nors Susitariančiojoje Šalyje sudaryta visuomeninė socialinės rūpybos programa, apmokestinamos tik toje Šalyje.

19 straipsnis

VALSTYBINĖ TARNYBA

1. a) Atlyginimas, bet ne pensija, kurią individui moka Susitariančioji Šalis arba administracinis-teritorinis padalinys, arba vietos valdžia, arba jų agentūra, arba struktūrinis vienetas, kurio nuosavybės teisė visiškai priklauso tokiai Šaliai, padaliniui ar vietos valdžiai už samdomąjį darbą tai Šaliai, padaliniui, vietos valdžiai, agentūrai arba struktūriniam vienetui, apmokestinamas tik toje Šalyje.

b) Tačiau toks atlyginimas apmokestinamas tik kitoje Susitariančiojoje Šalyje, jeigu tarnyba atliekama toje Šalyje ir individas yra tos Šalies rezidentas, kuris:

- (i) yra tos Šalies pilietis arba
- (ii) netapo tos Šalies rezidentu tiktai dėl atliekamos tarnybos.

2. a) Bet kokia pensija, kurią individui moka Susitariančioji Šalis arba administracinis-teritorinis padalinys, arba vietos valdžia, arba jų agentūra, arba struktūrinis vienetas, kurio nuosavybės teisė visiškai priklauso tai Šaliai, padaliniui ar vietos valdžiai, arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų už tarnybą tai Šaliai, padaliniui, vietos valdžiai, agentūrai arba struktūriniam vienetui apmokestinama tik toje Šalyje.
- b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitariančiojoje Šalyje, jeigu individas yra tos Šalies rezidentas ir pilietis.
3. 15, 16 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos atlyginimams ir pensijoms už tarnybą, susijusią su komercine-ūkine veikla, kuria užsiima Susitariančioji Šalis arba administracinis-teritorinis padalinys, arba vietos valdžia, arba jų agentūra, arba struktūrinis vienetas, kurio nuosavybės teisė visiškai priklauso tokiai Šaliai, padaliniui ar vietos valdžiai.

20 straipsnis

STUDENTAI

Pragyvenimui, mokslui ar stažuotei skirti mokėjimai, kuriuos gauna studentas, mokinys arba praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Šalį buvo kitos Susitariančiosios Šalies rezidentas ir kuris pirma paminėtoje Šalyje tikrai mokosi ar stažuojasi, neapmokestinami toje Šalyje su sąlyga, kad tokie mokėjimai gaunami iš šaltinių, esančių už tos Šalies ribų.

21 straipsnis**PROFESORIAI IR TYRINĖTOJAI**

1. Individą, kuris į Susitariančiąją Šalį atvyko mokyti arba atlikti mokslo tiriamąjį darbą universitete, koledže ar kitoje Susitariančiojoje Šalyje pripažintoje mokymo institucijoje ir kuris yra arba prieš pat atvykimą buvo kitos Susitariančiosios Šalies rezidentas, pirma paminėta Susitariančioji Šalis atleidžia nuo mokesčių, imamų nuo atlyginimo už tokį mokymą ar mokslo tiriamąjį darbą, ne ilgesniam negu dviejų metų laikotarpiui nuo tos dienos, kai jis tokiu tikslu pirmą kartą atvyko į tą Šalį.
2. Šio straipsnio nuostatos netaikomas pajamoms, gaunamoms iš tyrinėjimų, jeigu tokius tyrinėjimus individas atlieka ne visuomeniniais tikslais, o visų pirma konkretaus asmens ar asmenų naudai.

22 straipsnis**VEIKLA KONTINENTINIAME ŠELFE**

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos neatsižvelgiant į bet kokias kitas šios Sutarties nuostatas.
2. Asmuo, Susitariančiosios Šalies rezidentas, kuris kitos Susitariančiosios Šalies kontinentiniame šelfe užsiima veikla, susijusia su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių toje kitoje Šalyje, tyrimu ar eksploatavimu, dėl šios veiklos, remiantis 3 ir 4 paragrafais, laikomas užsiimančiu komercine-ūkine veikla toje kitoje Šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę.
3. 2 paragrafo nuostatos netaikomos, jeigu tokios veiklos trukmė bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištiesai arba su pertraukomis neviršija 30 dienų. Tačiau šiame paragrafe:
 - a) veikla, kuria užsiima asmuo, asocijuotas su kitu asmeniu, laikoma to kito asmens veikla, jeigu ši veikla yra iš esmės panaši į tą, kuria užsiima pirma paminėtas asmuo,

- b) asmuo laikomas asocijuotu su kitu asmeniu, jeigu viena jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja kitas arba jeigu juos abu tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo ar asmenys.

4. Pelnas, kurį Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna perveždamas reikmenis arba darbuotojus į vietą arba tarp vietų, kuriose Susitariančiojoje Šalyje užsiimama veikla, susijusia su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių tyrimu ar eksploatavimu, arba naudodamas buksyrus ir kitus tokiai veiklai pagalbinus laivus, apmokestinamas tik pirma paminėtoje Šalyje.

5. a) Remiantis šio paragrafo b) punktu, algos, darbo užmokestis ir panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna už darbą, susijusį su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių kitoje Susitariančiojoje Šalyje, tyrimu ar eksploatavimu, gali būti apmokestinami toje kitoje Šalyje, tačiau tik ta jų dalis, kuri gaunama už tos kitos Šalies kontinentiniame šelfe atliekamus darbus. Tačiau tokie atlyginimai apmokestinami tik pirma paminėtoje Šalyje, jeigu darbas kontinentiniame šelfe atliekamas darbdaviui, kuris nėra kitos Šalies rezidentas, ir jų trukmė bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištiesai arba su pertraukomis neviršija 30 dienų.

b) Algos, darbo užmokestis ir panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna už darbą laive arba oro transporto priemonėje, pervežančioje reikmenis arba darbuotojus į vietą arba tarp vietų, kuriose Susitariančiojoje Šalyje užsiimama veikla, susijusia su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių tyrimu ir eksploatavimu, arba už darbą buksyruose ir kituose tokiai veiklai pagalbinuose laivuose, gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Šalyje, kurios rezidentas yra darbdavys.

6. Pajamos, kurias Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna už perleidimą:

- a) jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių kitoje Šalyje, tyrimo ar eksploatavimo teisių dalies arba
- b) turto, kuris yra kitoje Susitariančiojoje Šalyje ir naudojamas tokiam tyrimui ir eksploatavimui toje Šalyje, arba

- c) akcijų, kurių didžiąją vertės dalį tiesiogiai ar netiesiogiai sudaro teisės bei turtas, minimi a) ir b) punktuose,

gali būti apmokestinamos toje kitoje Šalyje.

23 straipsnis

KITOS PAJAMOS

1. Susitariančiosios Šalies rezidento pajamų rūšys, nesvarbu kur susidaranti ir neaprašytos ankstesniuose šios Sutarties straipsniuose, apmokestinamos tik toje Šalyje.

2. 1 paragrafo nuostatos netaikomos pajamoms, kitokioms nei pajamos iš 6 straipsnio 2 paragrafe apibrėžto nekilnojamojo turto, jeigu tokių pajamų gavėjas, Susitariančiosios Šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkiniu veikla kitoje Susitariančiojoje Šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia toje kitoje Šalyje individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisės arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, yra tikrai susiję su tokia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete. Tuo atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

24 straipsnis

KAPITALAS

1. Kapitalas, sudarytas iš 6 straipsnyje apibrėžto nekilnojamojo turto, priklausančio Susitariančiosios Šalies rezidentui ir esančio kitoje Susitariančiojoje Šalyje, arba iš bendrovės, kurios aktyvų didžioji dalis susideda iš tokio turto, akcijų, gali būti apmokestinamas toje kitoje Šalyje.

2. Kapitalas, sudarytas iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Šalies įmonės kitoje Susitariančiojoje Šalyje turimos nuolatinės buveinės komercinėje-ūkinėje veikloje naudojamo turto dalis, arba iš kilnojamojo turto, kuris priklauso Susitariančiosios Šalies rezidentui kitoje Susitariančiojoje Šalyje turimai nuolatinei veiklavietei, naudojamai individualioms paslaugoms teikti, gali būti apmokestinamas toje kitoje Šalyje.

3. Kapitalas, sudarytas iš Susitariančiosios Šalies įmonės tarptautiniuose pervežimuose naudojamų jūrų laivų, oro ar autokelių transporto priemonių, iš upių laivų, naudojamų pervežimuose vidaus vandenių keliais, ir iš su tokių jūrų laivų, oro ar autokelių transporto priemonių ir upių laivų naudojimu susijusio kilnojamojo turto, apmokestinamas tik toje Šalyje.

4. Visos kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui priklausančio kapitalo rūšys apmokestinamos tik toje Šalyje.

25 straipsnis

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

1. Lenkijos rezidentui atveju dvigubo apmokestinimo išvengiama tokiu būdu:

- a) Kai Lenkijos rezidentas gauna pajamas arba turi kapitalo, kurie pagal šią Sutartį gali būti apmokestinami Lietuvoje, Lenkija, remdamasi b) punkto nuostatomis, gali tokias pajamas ar kapitalą atleisti nuo mokesčio. Lenkija, skaičiuodama tokio rezidentui mokesčių nuo likusių pajamų ar kapitalo, gali taikyti tokį mokesčio tarifą, kuris būtų taikomas, jeigu atleistosios pajamos nebūtų taip atleistos.

- b) Kai Lenkijos rezidentas gauna tokias pajamų rūšis, kurios, remiantis 10, 11 ir 12 straipsnių nuostatomis gali būti apmokestinamos Lietuvoje, Lenkija leidžia atimti iš tokio rezidento pajamų mokesčio sumą, lygią Lietuvoje sumokėtam pajamų mokesčiui. Tačiau tokia suma neturi viršyti tos prieš atėmimą apskaičiuotos mokesčio dalies, kuri priskiriama toms Lietuvoje gaunamų pajamų rūšims.

2. Lietuvos rezidento atveju dvigubo apmokestinimo išvengiama tokiu būdu:

- a) Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamas arba turi kapitalo, kurie, remiantis šia Sutartimi, gali būti apmokestinami Lenkijoje, o jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, Lietuva leidžia:
- (i) iš tokio rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Lenkijoje sumokėtam pajamų mokesčiui,
 - (ii) iš tokio rezidento kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią Lenkijoje sumokėtam kapitalo mokesčiui.

Tačiau tokia suma bet koku atveju neturi viršyti tos prieš atėmimą apskaičiuotos Lietuvos pajamų arba kapitalo mokesčio dalies, kuri, priklausomai nuo aplinkybių, priskiriama pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Lenkijoje.

- b) Taikant šio paragrafo a) punktą, kai bendrovė, Lietuvos rezidentė, gauna dividendus iš bendrovės, Lenkijos rezidentės, kurioje jai priklauso ne mažiau kaip 10 procentų pilną balsavimo teisę turinčių akcijų, į Lenkijoje mokamą mokestį įskaitomas ne tik dividendų mokestis, bet taip pat ir bendrovės paskirstyto pelno, iš kurio mokami dividendai, mokesčio dalis.

26 straipsnis

NEDISKRIMINACIJA

1. Susitariančiosios Šalies piliečių bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Šalyje neturi būti kitokie arba didesni negu tos kitos Šalies piliečių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai, esant tokioms pat aplinkybėms, ypač atsižvelgiant į rezidenciją. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatas, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra nei vienos, nei abiejų Susitariančiųjų Šalių rezidentai.

2. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Šalies įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Šalyje, apmokestinimas toje kitoje Šalyje neturi būti mažiau palankus negu tos kitos Šalies tokia pačia veikla užsiimančių įmonių. Ši nuostata negali būti aiškinama kaip Susitariančiosios Šalies įsipareigojimas kitos Susitariančiosios Šalies rezidentams dėl jų socialinės ar šeimyninės padėties teikti bet kokias asmenines nuolaidas, lengvatas ir atleidimą nuo mokesčių, kokie teikiami jos rezidentams.

3. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 paragrafo, 11 straipsnio 7 paragrafo arba 12 straipsnio 6 paragrafo nuostatos, nustatant Susitariančiosios Šalies įmonės apmokestinamąjį pelną palūkanos, atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą ir kitokios išmokos, kurias ši įmonė moka kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui, atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų mokamos pirma paminėtos Šalies rezidentui. Taip pat ir nustatant Susitariančiosios Šalies įmonės apmokestinamąjį kapitalą, bet kokios šios įmonės skolos kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų pirma paminėtos Šalies rezidento skolos.

4. Susitariančiosios Šalies įmonių, kurių visas ar dalis kapitalo priklauso vienam ar keliems kitos Susitariančiosios Šalies rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirma paminėtoje Šalyje neturi būti kitokie arba didesni negu pirma paminėtos Šalies kitų panašių įmonių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai.

5. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomas visų rūšių ir tipų mokesčiams.

27 straipsnis

ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Jeigu asmuo mano, kad vienos arba abiejų Susitariančiųjų Šalių veiksmai baigiasi arba baigsis jo apmokestinimu, neatitinkančiu šios Sutarties nuostatų, jis gali, nepriklausomai nuo priemonių, kurias numato tų Šalių vidaus įstatymai, šiuo klausimu kreiptis į Susitariančiosios Šalies, kurios rezidentas jis yra, arba jeigu jo atvejis numatytas 26 straipsnio 1 paragrafe, - į tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietybę jis turi, kompetentingą asmenį. Pareiškimas turi būti paduotas per trejus metus nuo pirmo pranešimo apie veiksmus, vedančius prie šios Sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo.
2. Jeigu kompetentingas asmuo mano, kad protestas yra pagrįstas, ir jeigu pats negali rasti priimtino sprendimo, tai jis stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingu asmeniu, kad būtų išvengta Sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas neatsižvelgiant į bet kokius Susitariančiųjų Šalių vidaus įstatymuose nustatytus laiko apribojimus.
3. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi šalinti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančias aiškinant ar taikant Sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip išvengti dvigubo apmokestinimo Sutartyje nenumatytais atvejais.
4. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys, siekdami susitarimo pagal ankstesnius paragrafus, gali palaikyti vieni su kitais tiesioginį ryšį. Jeigu atrodo tikslinga, kad norint susitarti, reikia pasikeisti nuomonėmis žodžiu, toks pasikeitimas galimas komisijoje, sudarytoje iš Susitariančiųjų Šalių kompetentingų asmenų atstovų.

28 straipsnis

KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys keičiasi informacija, reikalinga įgyvendinant šios Sutarties arba Susitariančiųjų Šalių vidaus įstatymų, susijusių su mokesčiais, kuriems taikoma ši Sutartis, tiek, kiek toks apmokestinimas neprieštaruja Sutarčiai, nuostatas. Keitimasis informacija neapsiriboja 1 straipsniu. Bet kokia Susitariančiosios Šalies gaunama informacija laikoma paslapyje taip pat, kaip ir informacija, gaunama pagal tos Šalies vidaus įstatymus, ir suteikiama tik tiems asmenims arba valdymo organams (įskaitant teismus ir administracines institucijas), kurie, nagrinėdami apeliacijas dėl šioje Sutartyje numatytų mokesčių ar priimdami sprendimus, užsiima šių mokesčių paskaičiavimu ar surinkimu, priverstiniu išieškojimu ar teisiniu persekiojimu arba pareiškimų nagrinėjimu. Tokie asmenys ar valdymo organai šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Informaciją jie gali paskelbti viešo teismo proceso metu arba esant teisminiam sprendimui.

2. Bet koku atveju 1 paragrafo nuostatos negali būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Šalį:

- a) imtis administracinių priemonių, kurios neatitinka tos arba kitos Susitariančiosios Šalies įstatymų ir valdymo praktikos,
- b) teikti informaciją, kurios negalima gauti pagal tos arba kitos Susitariančiosios Šalies įstatymus arba įprastinę valdymo praktiką,
- c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, komercinės-ūkinės veiklos, gamybinę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų valstybės politikai (viešajai tvarkai).

29 straipsnis**DIPLOMATINIAI AGENTAI IR KONSULINIAI TARNAUTOJAI**

Ši Sutartis neliečia jokių diplomatinių agentų arba konsulinių tarnautojų mokesčių privilegijų, nustatomų remiantis bendraisiais tarptautinės teisės principais arba specialių sutarčių nuostatomis.

30 straipsnis**ĮSIGALIOJIMAS**

1. Susitariančiųjų Šalių Vyriausybės praneša viena kitai, kad konstituciniai reikalavimai šios Sutarties įsigaliojimui yra įvykdyti.
2. Ši Sutartis įsigalioja po paskutinio 1 paragrafe minimo pranešimo, ir joje numatytos nuostatos galioja:
 - a) mokesčiams, kurie apskaičiuojami šaltinio pagrindu - apmokestinant pajamas, gaunamas nuo sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po Sutarties įsigaliojimo,
 - b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams - imant mokesčius nuo finansinių metų, prasidedančių nuo arba po sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po Sutarties įsigaliojimo.

31 straipsnis

SUTARTIES NUTRAUKIMAS

Ši Sutartis galioja, kol Susitariančioji Šalis ją nutraukia. Kiekviena Susitariančioji Šalis gali nutraukti Sutartį diplomatiniais kanalais raštu pranešdama apie nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kokių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju Sutartis nustoja galioti:

- a) mokesčiams, kurie apskaičiuojami šaltinio pagrindu - imamiems nuo pajamų, gaunamų nuo sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po pranešimo,
- b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams - imamiems nuo gaunamų pajamų ar turimo kapitalo tais finansiniais metais, kurie prasideda nuo arba po sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po pranešimo.

Visą tai liudydami šią Sutartį pasirašo būdami atitinkamai įgalioti žemiau pasirašę asmenys.

Sutartis sudaryta dviem egzemplioriais *Varšuvoje*
 1994 m. *Sausio* mėn. *20* d.
 lenkų, lietuvių ir anglų kalbomis, visi tekstai vienodai autentiški. Skirtingos interpretacijos atveju pirmenybę turi tekstas anglų kalba.

Lenkijos Respublikos
 Vyriausybės vardu:

M. Borsowski

Lietuvos Respublikos
 Vyriausybės vardu:

[Signature]